

We know
books

CUPRINS

Legenda bradului de Crăciun	3
O scrisoare de la Moș Crăciun	4
Crăciunul lui Jimmy, Sperietoarea-de-Ciori	6
E Crăciun în fiecare zi	13
Micul hoț din cămară	21
Iarna	23
Fetița cu chibrituri	24
De Ajunul Crăciunului	26
Crăciunul copiilor	27
Iarna	28
Săniuța	29
Iarna pe uliță	30
Bradul	33
În seara de Crăciun	34
Bine-ai venit, Moș Crăciune!	36
Brăduleț, brăduț draguț	37
Păsărica în timpul iernii	37
Astăzi s-a născut Hristos	38
Bună dimineața la Moș Ajun!	39
Colinde, colinde	40
Clopoței, clopoței	41

Din an în an	42
Domn, Domn să-nălțăm	43
Deschide ușa, creștine	44
Iată, vin colindători	46
Colindița nu-i mai multă	47
Florile dalbe	48
O, brad frumos!	49
Noi umblăm să colindăm	50
Moș Crăciun cu plete dalbe	51
O, ce veste minunată!	52
Trei păstori	53
Sculați, gazde, nu dormiți!	54
Sculați, sculați, boieri mări	55
Sorcova I	56
Sorcova II	56
Steaua sus răsare	57
În Betleem	57
Sus la poarta Raiului	58
Săniuța	59
Biscuiți cu aromă de portocală	60
Brăduți cu cremă de ciocolată	61

Legenda bradului de Crăciun

de Lucy Wheelock

Într-o noapte rece de iarnă, doi copilași stăteau în fața focului. Dintr-odată, auziră o bătaie ușoară în ușă, iar unul dintre ei fugi să deschidă. Acolo, afară, în frig și-n întuneric, stătea un copil fără pantofi în picioare, îmbrăcat în haine subțiri, zdrențuite. Tremura de frig, așa că ceru să fie primit înăuntru, ca să se-ncălzească.

— Haide, vino! strigară cei doi copii. Poți să stai în locul nostru, în fața focului. Intră!

L-au condus pe micul străin către locul lor călduț și au împărțit cu el cina; i-au lăsat lui patul, iar ei au dormit pe-o bancă tare. În toiul nopții, au fost treziți de acorduri duioase de cântec și, privind pe fereastră, au văzut apropiindu-se o adunătură de copii în veșminte strălucitoare. Cântau la harpe aurii, iar aerul era învăluit de muzică.

Brusc, copilul necunoscut s-a ivit în fața lor; nu mai era înghețat și nici zdrențaros, ci înveșmântat în lumină aurie. Cu voce blândă, le-a spus:

— Mi-a fost frig și m-ați primit în casa voastră; mi-a fost foame, și mi-ați dat de mâncare. Mi-a fost somn, iar voi mi-ați dat patul vostru. Eu sunt pruncul Iisus, pribegind în lung și-n lat ca să aduc pace și bucurie tuturor copiilor. Și așa cum voi mi-ați oferit, tot așa să vă dea, la rândul lui, an de an, copacul acesta rod bogat.

Spunând acestea, a rupt o creangă din bradul care creștea lângă ușă, l-a plantat în pământ, iar apoi a dispărut. Dar creanga a crescut și s-a transformat într-un copac mareț, iar în fiecare an rodea minunate fructe aurii pentru copiii generoși.

O scrisoare de la Moș Crăciun

de Mark Twain

Palatul Sfântului Nicolae, în zorii dimineții
de Crăciun

Draga mea Susy Clemens,

Am primit și am citit toate scrisorile pe care tu și surioara ta mi le-ai scris... Pot citi fără nicio dificultate însemnările tale și ale surorii tale mai mici, scrijelite și extraordinare. Dar am întâmpinat câteva probleme cu acele scrisori pe care i le-ai dictat mamei tale și dădacelor, căci sunt străin de limba engleză – nu prea pot descifra la perfecție scrisul. Vei vedea că n-am făcut nicio greșală în privința lucrurilor pe care tu și surioara ta le-ai cerut în scrisorile voastre – m-am strecurat pe horn la miezul nopții, în timp ce dormeați, și le-am adus chiar eu pe toate, și v-am sărutat pe amândouă... Totuși... au mai fost... una sau două dorințe mici, pe care nu am reușit să le onorez, pentru că am rămas fără stoc...

În scrisoarea mamei tale, am găsit un cuvânt sau două care... Am înțeles eu că ar fi „un cufăr plin de haine de păpușă”. E corect? Voi suna la ușa de la bucătăria ta cam la ora nouă în această dimineață pentru a verifica. Dar nu trebuie să văd pe nimeni și nu trebuie să vorbesc cu nimeni în afară de tine. Când va suna soneria, George trebuie să fie legat la ochi și trimis să deschidă ușa. E important să-i spui lui George că trebuie să meargă pe vârfuri și să nu vorbească – altfel, într-o zi, el nu va mai fi. Apoi, trebuie să te duci în camera copiilor și să te așezi pe un scaun sau pe patul dădacei și să-ți pui urechea la țeva cu ecou, care duce în jos, la bucătărie, iar când auzi fluieratul meu, să spui: „Bine ai venit, Moș Crăciun!” Atunci eu voi întreba dacă ai cerut un cufăr sau

nu. Dacă răspunsul e afirmativ, te voi întreba ce culoare vrei să fie cufărul..., iar tu va trebui să-mi spui în detaliu fiecare lucru pe care vrei să-l conțină cufărul. Apoi, când eu voi spune „La revedere și un Crăciun fericit, micuța mea Susy Clemens!”, tu vei răspunde „La revedere, dragă Moș Crăciun, îți mulțumesc foarte mult!”. După aceea, te vei întoarce în bibliotecă și-l vei ruga pe George să închidă toate ușile care dau spre holul principal, și toată lumea trebuie să păstreze liniștea pentru puțin timp. Voi merge pe Lună și voi aduce acele lucruri, iar, în câteva minute, voi coborî pe hornul șemineului din hol – dacă este, într-adevăr, un cufăr acel lucru pe care ți-l dorești –, pentru că, după cum știi, n-aș putea să bag un cufăr prin coșul camerei copiilor...

Dacă se întâmplă să las niște urme de zăpadă pe hol, te rog să-i spui lui George să o adune și să o arunce în șemineu, pentru că eu nu am timp de asta. Dar să nu folosească o mătură, ci o cârpă – altfel, într-o zi, el nu va mai fi. Dacă gheata mea va lăsa cumva vreo pată pe podeaua de marmură, roagă-l pe George să nu o îndepărteze. Păstrați-o acolo, ca o amintire a vizitei mele; și ori de câte ori te vei uita la ea sau i-o vei arăta cuiva, aceasta să-ți amintească de faptul că trebuie să fii o fetiță bună. Și ori de câte ori vei fi neastâmpărată și cineva va arăta înspre semnul acela, pe care bunul Moș Crăciun l-a lăsat cu gheata lui pe podea, oare ce vei spune, scumpete mică?

— Asemenea, a răspuns Jimmy, dar vocea lui era sufocată de suspine și înăbușită, căci pălăria veche îi alunecase în jos, spre bărbie.

Betsey privea cu milă la pălăria veche, acoperită de țurțuri asemenea unor lacrimi înghețate, și la vechea haină umplută de zăpadă.

— Ți-am adus un cadou de Crăciun, a zis ea, și, spunând asta, a pus păpușa-bebeluș în haina lui Jimmy Sperietoarea-de-Ciori, îndesându-i piciorușele într-un buzunar.

— Mulțumesc, a zis Jimmy Sperietoarea-de-Ciori cu sfială.

— Cu plăcere, a răspuns ea. Ține-o sub paltonul tău, ca zăpada să n-o ude, și astfel nu va răci; căci e delicată.

— Da, așa voi face, a spus Jimmy Sperietoarea-de-Ciori, și a încercat din greu să-și încolăcească unul dintre brațele rigide, întinse în jurul păpușii-bebeluș, pentru a o prinde în brațe.

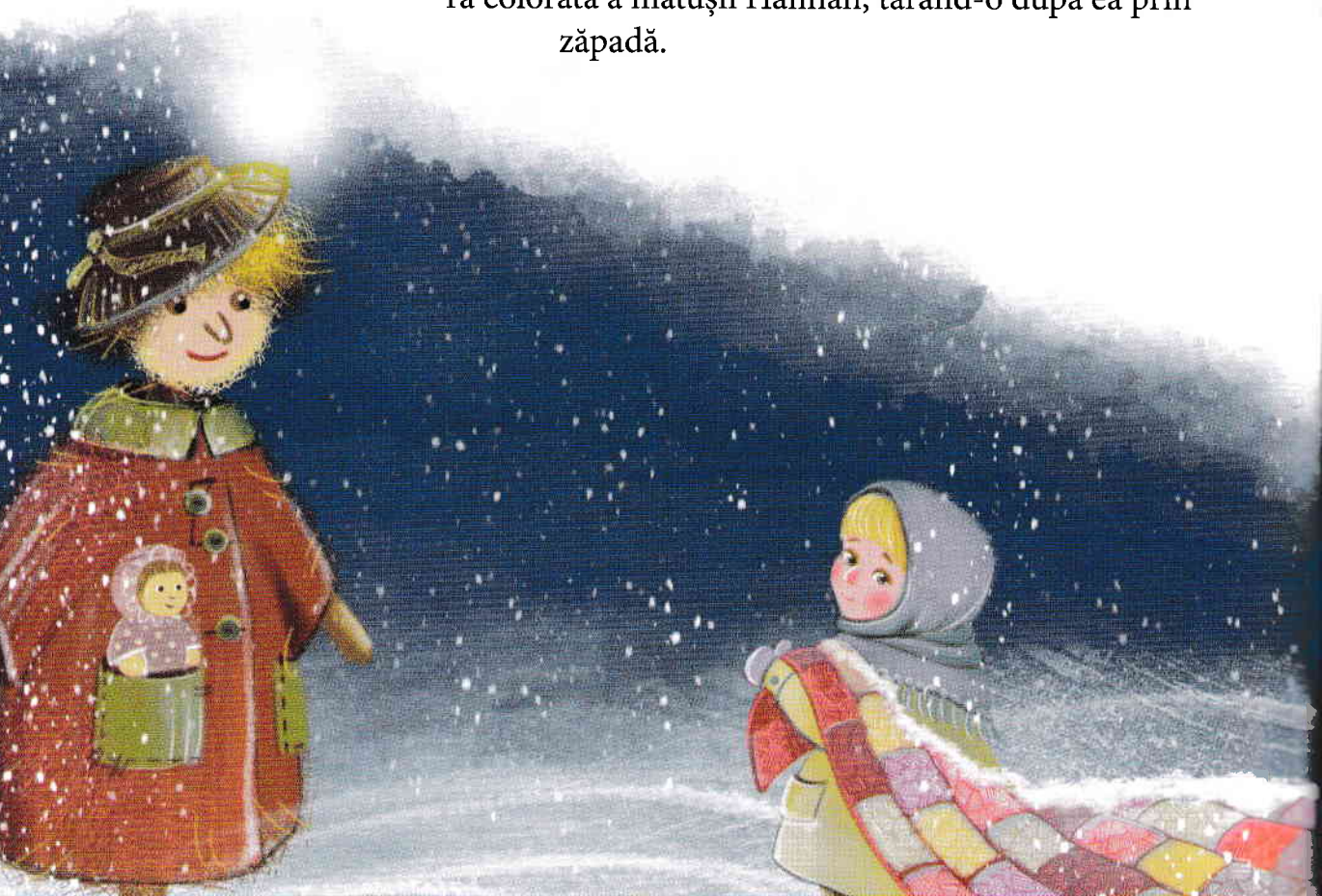
— Nu ți-e frig în haina de vară? a întrebat Betsey.

— Dacă fac puțină mișcare, ar trebui să mă încălzesc, a răspuns el.

Dar apoi a tremurat, și vântul i-a intrat printre cârpe.

— Așteaptă puțin, a spus Betsey, și a plecat de-a lungul lanului.

Jimmy Sperietoarea-de-Ciori stătea în lanul de porumb, cu păpușa-bebeluș sub haina lui și aștepta, iar curând Betsey s-a întors cu pătura colorată a mătușii Hannah, târând-o după ea prin zăpadă.

— Poffim, a zis ea, uite ceva care o să îți țină de cald, și a înfășurat pătura colorată în jurul sperietoarei, prizând-o cu un ac.

— Mătușa Hannah vrea să o dea cuiva care are nevoie, a explicat ea. Are atât de multe pături din bucăți îmbinate în casă acum, că nu știe ce să facă cu ele. La revedere! Ai grijă ca păpușa-bebeluș să fie acoperită.

Și cu asta, a alergat prin lan și l-a lăsat singur pe Jimmy Sperietoarea-de-Ciori cu pătura colorată și păpușa-bebeluș.

Străfulgerarea strălucitoare a culorilor de sub pălăria lui Jimmy i-a orbit ochii și s-a simțit puțin speriat.

— Sper că această pătură este inofensivă, chiar dacă este colorată, a spus el. Dar păturica era caldă și și-a alungat temerile.

Curând, păpușa-bebeluș a început să plângă ușor, dar el și-a mișcat un pic încheieturile și asta a amuzat-o; apoi, a auzit-o gângurind din haina lui.

Jimmy Sperietoarea-de-Ciori nu se simțise niciodată atât de fericit în viața lui cum s-a simțit în ora aceea. Dar apoi zăpada s-a transformat în ploaie, iar pătura colorată s-a udat complet: și nu numai ea, ci și haina lui și biata păpușă-bebeluș. Păpușa a plâns jalnic pentru o vreme, apoi s-a liniștit, iar lui Jimmy îi era teamă că ar fi murit.

Afară se întunecase, ploaia cădea în stropi mari, zăpada se topise, iar Jimmy Sperietoarea-de-Ciori era ud de sus până jos. Își spunea că cea mai tristă oră din viața lui venise, când, dintr-odată, a auzit din nou clopoței saniei lui Moș Crăciun și glasul vesel al acestuia vorbind cu renii. Era după miezul nopții, Crăciunul se terminase, iar Moș Crăciun se grăbea spre Polul Nord.

— Moș Crăciun! Dragă Moș Crăciun! a plâns Jimmy Sperietoarea-de-Ciori puternic, însă, de data asta, Moș Crăciun l-a auzit și a tras frâiele.

— Cine este acolo? a strigat din întuneric.

— Sunt eu, a răspuns Sperietoarea.

— Cine este *eu*? a strigat Moș Crăciun.

— Jimmy Sperietoarea-de-Ciori!

Moș Crăciun ieși din sanie și păși prin apă.

— Stai aici de când s-a copt porumbul? l-a întrebat cu milă, iar Jimmy a răspuns afirmativ.

— Ce este aia de pe umerii tăi? a continuat Moș Crăciun, ridicându-și felinarul.

— Este o pătură colorată din bucăți îmbinate.